

בosituta D'Shmaya

שיעורים בפרשת השבוע

הרב אליהו דיסקין שליט"א

ראש השנה

שיעור ג' | תשפ"א

ניתן לשמעו בטלפון ישיר: 073-2951303

www.kolhalashon.com

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון
בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת.
מתקשרים אליו קול הלשון במספרים הרגילים והישירים,
מקישים מיד כוכבית סולמית #
ואחריו את מספר השיעור **30444075** ולסיום סולמית #

מלכיות זכרונות ושופרות

אומרים 'חפץ בעם מלכיכו' יש לקב"ה בעולם שמונה מיליון רגילים גויים הודיעם, סינים, אמריקאים, ולהבדיל אף אלף אלפי ריבי ריבות של מלכים רפואיים ואופנים וחיות הקודש שכולם מקבלים עליהם על מלכותיהם זה מהזה, ובכל אופן כשמגיע ראש השנה הקב"ה 'חפץ בעם מלכיכו' את מי זה כולל? היום אין לקב"ה לא את הרמבים'ם ולא את הגרא"א מווילנא, יש לו אותנו שאנחנו מליכים אותו ובזה הוא חפץ בכל יהודי פשוט שישוב בראש השנה עם המחוור שלו וממלך את הקב"ה.

מלך ישראל

כתב בקדמוניים - אריה הוא מלך החיים, נשר הוא מלך העופות, והאדם שליט על כלום ובכל אופן הוא לא נקרא מלך החיים, ולמה? מבארים הקדמוניים של מלך צריך להיות מאיו מן של העם, וכדי להיות מלך החיים צריך להיות חייה, מלך העופות צריך להיות עוף, ואם כתוב 'כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרוני' הקב"ה אומר אני מלך ישראל, הקדושה של כל ישראל היא מהמין של הקדושה של הקב"ה, אנחנו חלק אלוק ממועל, הרמה"ל במאמר החכמה כותב שככל מה שהקב"ה מולך על הגויים זה רק על ידי המלוכה על כלל ישראל, זהו העניין הגדול במלכויות.

מלך במשפט יעמיד ארץ

זכרון כדידי שיעלה זכרונכם לפני לטובה - ראש השנה הוא יום דין ועומק הדין הוא נורא ואיום, **'אם תמצאה עומק הדין מי יצדק לפניך בדיין'** השטן מגיע בראש השנה עם חבילות של עוננות והדין הוא נורא ואיום, עד שmagiyus kol shofar זכרון הברית והכל מתהפר מדין לרוחמים, זה עצה לזכות ביום הדין, **ולכוארה** נראה לנו שאין קשר בין מלכויות לזכרון, מלכויות זה המלכה של הקב"ה זכרון הדין וזה עצה איך לזכות ביום הדין, אבל האמת היא שזה קשור מאד - יום של המלכה מכיר כי יהיה בו גם משפט, המעיד אהב' **'מלך במשפט יעמיד ארץ למשפטיך עמדו הימים כי הכל עבדיך'** המשפט מעמיד שיש כאן עבד וממלך, מלך היחידה שהחותמים בה כל השנה במילה הברכה היחידה שהחותמים בה כל השנה במילה מלך' היא **'מלך אהוב צדקה ומשפט'** כי משפט יש מורה מלכות של מלכות, כשיש משפט יש מורה מלכות מעמיד דבר אחד של מלכות איש את רעה חיים בלעדי' **'אלמלא מורה של מלכות איש את רעה חיים בלעדי'** וכשאדם מתירא מהמשפט בזה הוא יצא ידי חובת העניין הזה של מורה מלכות, אבל יש עוד חלק שעצם העמדה של המלכות היא על ידי כה המשפט שיש לה גם kali המורה שיש בגל זה, ולכן ביום ההכתרה חייב להיות שהיה שהוא משפט.

ראש השנה דף טז' אמר הקב"ה אמרו לפני מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות כדי שתמליכוני עליים, זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה ובמה בשופר - כאן כתוב את העניין של אמרות מלכיות זכרונות ושופרות, וצריך להבין מה העניין זהה.

המלכת הקב"ה נמצאת בידים שלנו

'אדון עולם אשר מלך לפני יציר נברא' הקב"ה מלך לפני שהוא את כל הבריאה, ובסילוחות לבני ספרד יש פיות מיוחדות על זה, **'לעת נעשה בחפות כל איזי מלךשמו נקרא'** דהיינו מרומות שהקב"ה מלך לפני כל יציר נברא אבל אין מלך בלי עם, לא היה מי שהכיר במלכותו, ורק כשלעת נעשה בחפות כל איזי מלךשמו נקרא, אז היה גילוי כבוד מלכותו, ואברהם אבינו אחרי החושך הגדול ששדר בעולם שלא היה מי שהכיר בצוות העולמיים וכולם עבדו לעבודה זהה זכה לחדש את ההכרה במלכותה **'ויקרא باسم ה'**, ועד כדי כך שכתוב בתוספות בברכות שהטעם שברכת אבות לא פותחת במלך העולם כי לומר אלוקי אברהם זה כמו להגיד מלך העולם, וזה שהמלך את הקב"ה בעולם, ועל כל פנים רק כשהכירו במלכותו איזי מלךשמו נקרא, ומהי זה קרה? לא כשהוא ברא ריבבות מלכים ושרפים ואופנים אלא מבריאת האדם, רק כשהנעשה בחפותו כל' איז הוא נקרא מלך, והוא היום הזה שהקב"ה ברא את אדם הראשון היה בא' תשרי ואז התחיל גילוי מלכותו, ובכל שנה וธนา חזר ונעור הגילי הזה, וכמו שמספרם בשם הרמח"ל שככל המועדים זה לא התרפקות על העבר אלא בכל שנה וธนา מתעורר מחדש החכש של איזי מלך מועד, בכל שנה בשבועות יש בליל הסדר יש יציאת מצרים, בכל שנה וธนา מתן תורה, וכך בכל המועדים, כך גם בכל שנה וธนา בא' תשרי יש התאחדות של הגilio שלעת נעשה בחפותו כל איז מלך שלו נקרא, והקב"ה בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקידשו במצוותיו וכמו שבכל המצוות החכש להאריך ולהשפייע על כל העולמות נמצא בידים שלנו כך הח הזה של **'מלךשמו נקרא'** נמצא בידים שלנו, ולכן אומר הקב"ה **'אמרו לפני מלכיות כדידי שתמליכוני עלייכם'** כל החכש של המלכת הקב"ה בעולם נמצא בידים שלנו, ואנחנו מחdzים את המלוכה, **הגרא"א** אומר שצורך לומר את ברכת מלכיות בשמחה עצומה, זה מעמד הכתירה של המלך ואין לבוא לפני המלך לבוש שקי, בברסלב יש מנהג נאה שכשחוזן אומר 'מלך' כל הקהל מוחאים כפיים חמיש דקות, זה זמן של שמחה שבו ממליכים את הקב"ה, הזכרנו בשיעורים הקודמים של מלכיות שראש השנה זה يوم דין אבל ציריך לדעת שהזכות זו שאנחנו זוכים להמלך את הקב"ה אין לתאר כמה שהוא שווה, בפיוט אמרו לאלוקים אנחנו

וכשהקב"ה מעלה עליו כאי לו עקדתם עצמאם לפני
זה צורה של המלכה, של מסירות נפש למען הקב"ה.

איזה מין מקרים לקב"ה בראש השנה?

וזואיר זכרונות קשור לשופר? הזכרנו בשיעור הראשון מהלך שלם שהשופר מעורר את הנקודה הפנימית של כל ישראל וזה מה שמצויר את הברית, ובשיעור זהה נרחיב יותר בחלוקת השופר בין כאילו עקדתם עצמכם לפני לשופר - הסוגיא בראש השנה מתחילה במשנה 'ארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל בא עולם עוברים לפניו בני מרון ובכח נידונים על המים' והגמרה מביאה בראיתא 'תנייא אמר ר' יהודה משום ר' עקיבא מפני מה אמרה תורה הביאו לפניו עומד בפסח אמר הקב"ה הביאו לפניו עומר בעצרת כדי שתתרברך לכם תבואה שבשדות' כדי לזכות בדי של התבואה צරיך להקריב קרבן מהמין שעליו נידונים, ' מפניrek' אמר הקב"ה הביאו לפניו שתי הלחים בעצרת כדי שייתברכו לכם פירות האילן, מפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג אמר הקב"ה נסכו לפניו מים בחג כדי שייתברכו לכם גשמי שנה' קר בכל פרק שהעולם נידון בו צריך להקריב את המין שעליו נידונים, והבריתא מסימית ואמרו לפניו בראש השנה מלכויות זכרונות כדי שיעללה מלכויות כדי שתמליכוני עלייכם זכרונות כדי שיעללה זכרונכם לפניו לטובה ובמה בשופר', ויש כאן תמייה עצומה - לפי הסדר של הבריתא שבעל יום דין מקרים ממהין הנידון כשמגיעה ראש השנה ודנים את האדם היינו צרכיהם להקריב אדים רח"ל, ומה הקשר אמרו לפניו מלכויות זכרונות ושוברות לבריתא זו?

ונראה שהbiasior זה הוא שהגמרה ממשיכה מיד אחר כך 'אמר ר' אבהו למה תוקען בשופר של איל אמר הקב"ה תקעו לפניו בשופר של איל כדי שאזוכרו לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עלייכם כאילו עקדתם עצמכם לפני' וברור שר' אבהו בא לישב את דברי הבריתא מהקויה זו ששאלנו, גם בראש השנה אנחנו מקרים לפניו מהמין הנידון 'כאילו עקדתם את עצמכם' וזה העצה העמוקה שהקב"ה נתן לנו לזכות בדי, ואחי הגרא' שמעון משה הרаниشهر' ח גורס 'ו' אמר ר' אבהו כו' עם ו'יו' החיבור כי ר' אבהו בא לפרש את הבריתא, **המשנה ברורה** מביא שהטהעם שאומרים סלחות ארבעה ימים לפניו ראש השנה כי בפסק כתוב 'ועשיתם עולה' תעשו עצמכם עולה וקרבן טעון ביקור ארבעה ימים, זה הכל של העמידה שזה כאילו הקרבתם עצמכם לפני.

המעמיד של קבלת עול מלכות שמיים בכל השנה

בשם שמצאננו שלמרות שיש מצות עשה להזכיר פעמיים ביום יציאת מצרים בפרשת ציצית בכל אופן יש לילה אחד שהוא ראש השנה של זכירת יציאת מצרים של כל השנה,ليل הסדר זה המועד של זכירת יציאת מצרים במשך כל השנה כמו שכותב בפסוק 'שמור את החדש האביב גוי' למען תזכור את יום

מלר חפץ בחיות

צרייך לדעת - אמןם המשפט הוא איום ונורא אבל הקב"ה הוא מלך חוץ בחיים' והוא רוצה לזכות אותנו, ויש כאן שmaguiim לראש השנה בהרגשה שיש מלך שכועס עליהם על מה שהם עשו כל השנה ועכשוין צריך לפיס אותו, אבל אני יגלה לכם סוד - הקב"ה הוא חוץ בחיים' הוא נמצא בצד שלנו עוד יותר ממה שאנו נמצאים בו, הוא רוצה להיטיב ולתת לנו גבול ובלוי שיעור, אלא שבשביל להיטיב כדי שלא יהיה נהמא דכיסופא היו מוכרים לבראן יציר הרע, המטרה של הדין והמשפט זה בש سبيل להיטיב לבירות, דין' זה לא מכוון לسورים וענשיהם, דין' זה מה שmaguii לבן אדם על פי היושר והמשפט, וכשהקב"ה ראה שהעולם לא יכול להתקיים רק על הדין הוא שיתף והקדים רחמים לדין, הוא נתן לנו מותנה של תשובה, הוא נתן לנו עקידת יצחק, הוא נתן לו מלא עצות איך נזכה בדין, זה כמו מלך שהבן נמצא בבית סוהר והמלך רוצה להוציאו אבל הוא כפוף לחוק והמלך שולח לו את העורכי דין הכהן גדולים שיש, הוא נותן לו את כל התחבולות איך לצאת מבית הסוהר, וכך גם בראש השנה שמידת הדין דורשת את שלה הקב"ה נמצא בצד שלנו, הוא נותן לנו את כל העוצות והתחבולות לזכות דין.

התפקיד של השופר

ובמה בשופר - שופר זה מעמיד של מלכיות זכרונות, בהכתרת המלך תוקעים בשופרות זהה הטעם הפשטן איך שופר מעמיד את המלכיות, ובשפוף יש עד עניין שהוא מלקט נפוזרים, הברכה של מ_kbץ נדחי עמו ישראל מתחילה ב'תקע בשופר גдол לחרותנו', רועה צאן שצאן התפזר הוא תוקע בשופר וכולם מתקבצים, והתקpid של מלך זה אחד את העם ולקבץ אותם יחד, להפוך אותם מהרבה נפרדים ליחידה אחת, **'ויהי בישורון מלך בתאוסף ראשי עם יחד שבטי ישראל'**.

מעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני

תורה ושופר אחד לעתיד לבוא, על הפסוק 'ישכם אברם בבורך ויחבוש את חמורו' כתוב במדרשי שועל החמור זהה משה רבינו ירד למצרים להציג את כל ישראל וזהו חמורו של משיח, מה כתוב כאן? החמור והשפיר של העקידה זה הכי מתאים למtan תורה ולגאולה העתידה, הגilio הכי גדול שהיה בעולם היה במתן תורה 'גם כל העולם יכול חל מפניך ובריות בראשית חרדו מך' והגilio הכי שלם יהיה לעתיד לבוא כ'נגלה כבוד ה' וראו כלبشر כי פיה' דבר' והשורש של שני הගילים האלו הוא באיל של העקידה שמננו עשו את שני השופרות, וגם החמור של העקידה, החמור של 'אהבה מקלט את השורה' הוליד את יציאת מצרים שהיתה כדי ש'בוחציאך את העם ממצרים תעבדו את האלוקים על ההר הזה', וזה גם כן חמורו של משיח.

אין מרכיבים בכוד שמיים בעולם

כתב כאן יסוד גדול - אנחנו חושבים שאם רוצחים להרבות כבוד שמיים בעולם צריך לעשות כינוס של שביעים אלף איש וכולם יצעקו בקול 'ה'וא האלוקים' צלמים מכל העולם יצלמו את זה וייה לזה פרטום עצום, אבל מה אנחנו רואים מכאן הගilos הכי גדולים של כבוד שמיים מתן תורה והגאולה העתidea יונקים את כוחם מהעקידה, מי היה שם? שני יהודים אברהם ויצחק, ישמعال ואלייזר נשארו למיטה ורक הם נשארו, אבל הם נתנו את הכל לקב"ה במסירות נפש זה המעיד של הගilos הכי גדולים של כבוד שמיים.

ומה בא זה למדינו? לכל אדם יש את הקשיים והנסינוות שלו, הוא לומד מתוך הדחק, יש אברכים שנופל עליהם על הבית והילדים והוא מקבל את הכל באהבה, כל סוג של מסירות נפש והתגברות על הקשיים בשבייל הקב"ה בשקט בחדרי חדרים זה המעיד הגדול של גilio כבוד שמיים.

מחשבות של מוטר להתעוררות בתפילות

בסличות הלב נפתח והשיא של התעוררות הלב היא כשאומרים 'שמע קולנו ה'אלוקינו חוס ורחם עליינו ובברחמים וברצון את תפילתו' אומרים את זה בצד רגש והתעוררות, אבל אני יגלה לכם סוד - את הנוסח הזה אנחנו אומרים כל השנה שלוש פעמים ביום בברכת שמע קולנו, אבל כל השנה כשאדם אומר את זה בשמונה עשרה יש איסור לעבור לפני אבל כשאומרים את זה בסличות מותר לעבור לפני מי שאומר את זה, והלווי שנזכה לומר בשמונה עשרה כשאנו עומדים לפני המלך 'שמע קולינו' באותו רגש והתעוררות שאנו אומרים בסличות.

את התפילות הכי יקרות שיש זה מה שאומרים בראש השנה ויום כיפור 'ובכן תן פחדך', כזו תפילה יקרה וחביבה על גilio כבוד שמיים, והטור מביא שיש לנו גימל לומר את זה בכל עשרה ימי תשובה וכך מנהג התימנים, והיה לי פעם יציר הרע כשר להגיד את

צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך', כך גם לעניין קבלת עול מלכות שמים אנחנו מצווים לקבל על עצמנו כל יום בבורך ובערב 'שמע ישראל ה'אלוקינו ה'אחד' ו'ואהבת את ה'אלוקיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך' למסור نفس למן קדושת שמו, יש לנו יומיים בשנה שהם קודש לך' לקבלת עול מלכות שמים בדרגה בכל נפשך כאילו עקדתם עצמכם לפני.

זכות העקידה לדורות

במאמר המוסגר - בהנאה של הקב"ה בעולם יש הרבה קושיות ותמיינות שאנו לא מבינים, צדק ורע לו רשות וטוב לו, תינוקות שלא טעם חטא סובלים מיסורים נוראים, חשואה האימה, אנחנו לא מבינים את הכל, אבל דבר אחד אנחנו כן יודעים, בזוהר הקדוש כתוב עמוק השופר של ראש השנה הוא נראה ואיים עד שמייע השופר מתחפר לטובה, ומזכיר את זכות העקידה והכל מתחפר לטובה, **'וישלח אברם את ידו ויקח את המacula לשחות את בני'** אומר רשי' הקדוש זו נקרת מاقلת ישראל אוכלים מתן שכרה בכל שנה, רבותי מכל הדברים שאנו לא מבינים בשכל הקטן ומהמצוצם שלנו בדרכי ההנאה של הקב"ה הדבר שהכי לא מובן בשכל אנושי בשעתו היה הציווי של העקידה, זה הרבה יותר מאשר מהשואה, מהאנקוזיה, מஸעות הצלב, חנה ושבעת בניה, שום דבר לא מתקרב לעקידת יצחק כפי מה שהיא נראה בשעתו, כמה שאברהם אבינו עשה בשבייל הקב"ה, העולם היה חושר והוא מסר נפש ונלחם נגד כל העולם ויקרא בשם ה', זו תורה וזוע שכרה לעקווד את יצחק? והציווי של העקידה לא היה סתום נסיוון אלא היה כאן גזירה שהיה צריך תפילה לבטל אותה **'מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו'** על מה הוא התפלל? בירושלמי משמע שאברהם היה צריך להתפלל בשבייל לפדות את יצחק מהמות, אי אפשר בשכל אנושי לתפוס שהיא אי פעם אנחנו אוכלים מתן שכרה בכל שנה, אם לא היה את זכות העקידה כלל יישראל לא היו שורדים אפילו ראש השנה אחד רחמנא ליצין, כמה רוח והצלחה בכל הדורות יש מהדבר הכלvr לא מובן, כתוב בעקידה **'אשר יאמר היום בהר ה'יראה' ידוע** שההרביה מקומות שכחתוב 'היום' זה ראש השנה, ובכל שנה ו שנה בראש השנה בהר ה'יראה הזכות הזה של העקידה מגינה על כל ישראל, ומה נלמד ונקיש לכל הצורות, היסורים, המאורעות, שבעיני בשර אנחנו לא מבינים ולא רואים איזה רוח ותועלת יש מזה כמו רוח והצלחה עומדת מזה לדורי דורות.

מה הביא לגilos הכי גדולים של כבוד שמיים

הפתיחה של ברכת שופרות היא בשופר שהוא במתן תורה 'אתה נגלה בענן כבודך' והחתימה היא בשופר של משיח **'תקע בשופר גдол לחורתנו'**, ומה זה קשר לעקידת? כתוב במדרשי שמהאל ש אברהם אבינו הקרייב עשו שני שופרות, שופר אחד תקעו בו במתן

כך כשאין שום תקוה רק הקב"ה בלבד תגיע הגאולה העתידה.

אשר איש שלא ישכח

השטיקל מוסר הכי חזק שיש בסידור לא נמצא ב'ונתנה תוקף' אלא בפתחה לזכרוןות, אתה זכר כל מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם, לפניו נגלו כל תعلומות כי, ועל המדיניות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום, ובריות בו יפקדו להזכירים לחים ולמות, מי לא נפקד כהיום הזה, אין שכחה לפני פנוי כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך, עומק הדין נורא ואיים אין שום חוק התיישנות הכל לעמוד למשפט, אחרי כזו הקדמה היה מתבקש שייכניסו בתוך נסוח הברכה 'ותשובה ותפילה' וצדקה מעבירין את רוע הגזירה' אבל לא, מה אומרים אחר כך? 'אשר איש שלא ישכח ובן אדם יתאמץ בר' כי דורשיך לעולם לא יכשלו' זה ההצלה לזכות דין, אם אדם בא לקב"ה בראש השנה עם ההכרה הברורה זו שאין לי כלום, לא בראיות, לא פרנסה, לא זוגים, בשביל כל נשימה ונשימה אני צrisk ואחר, אין לי שום דבר מעוצמי 'בדלים וכרכשים', כל שנה שרצה בתחילתה מסוגלת לזכות דין, וככל שהאדם מגיע עם יותר הכנעה לקב"ה 'תפילה לעני' חביבה לקב"ה יותר מכל התפילות, זה הלשון של ר' שלמה אבן גבירול בפיוט כתר מלכות 'אברה מך אליך', ברמב"ם בפירוש המשנה [ראש השנה ד] ימים אלו ימים של מברח ומנוס אליו, ככל שאנו חנו יותר מרגשים שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים והכל הכל נמצא בידים שלו, כך אנחנו יכולים יותר לזכות דין.

כל המעביר על מידותיו

עוד עצה לזכות דין גלו לנו חז"ל הקדושים בפ"ק דראש השנה 'כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו' שנאמר נושא עוזן ועובד על פשע למי נושא עוזן למי שעובר על פשע, ההנחה של הקב"ה בעולם היא מידה כנגד מידה, אם כשמייחו פוגע בר אתה מבילג שותק ולא מגיב גם אם יש לך חביבה גדולה של חטאיהם כשהשתן מגיע לטרוג הקב"ה אומר ההנחה אותה היא להעbir על כל פשעיו כי הוא מעביר על מידותיו.

שנזכה כולנו וכל עם ה' לשוב בתשובה שלימה, ונזכה כולנו לשנה טובה ומתוקה, לשנה טובה כתכibo ותחתמו לאלאר לחים טובים ולשלום בספרם של צדיקים גמורים, תחל שנה וברכותיה, Amen.

התפילה זו בכל עשרה ימי תשובה כמנาง התימנים, ואוז התעוררתني ואמרתי לעצמי: שוטה! יש לך את זה כל השנה שלוש פעמים ביום שאנו מבקשים בובכן תנ פחדך, מבקשים שם 'להעביר גילולים מן הארץ והאלילים ברות יברתו', לתקון עולם במלכות ש-די-י' וכל בניبشر יקרא בשмер וכו' וכו', וממי חכם יקח וינצל בכל השנה את שתי התפילות החביבות האלו 'שמע קולני' ועל כן נкова' ויאמר אותם בכוונה הרואה לתפילות אלו.

אשר בר ירוחם יתום

אחד העצות לזכות בדיין זה 'כבדים וכראשים דפקנו דلتיך', כל שנה שרצה בתחילתה מתעשרה בסופה, בהפטרה של שבת שובה בתוך כל הפטוקים על תשובה כתוב 'אשר לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למשעה ידינו אשר בר ירוחם יתום' מה הקשר בין תחילת הפסוק לסופו? אנחנו אומרים בסילוחות 'עננו אבי יתומים עננו עננו דין האלמנות עננו' למה הקב"ה הוא אבי יתומים? כשמיציקים לילד הכתובות הראשונה שלו לבוכות זה אבא שלו רק אחר כך הוא הולך לקב"ה, כך גם כשמיציקים לאשה דבר ראשון היא בוכה לבעה וرك אחר כך לקב"ה, אבל יתום שאין לו אבא הוא הולך לבוכות מיד לקב"ה והקב"ה אומר אם אין לו אבא אני יהיה האבא שלו, אלמנה בוכה רק לקב"ה והקב"ה נהיה הבעל שלה, הסטייפלער זכרונו לברכה כשהוא היה בא לנחם בבתמי: אבלים שהוא שם יתומים קטנים הוא אומר להם עד היום היה לכם אבא בשור ודם עכשו יש לכם אבא שהוא מלך מלכי המלכים, זהה ההנחה של הקב"ה 'אבי יתומים ודין האלמנות' מי שאין לו אבא הוא האבא שלו, וזה הפשט כאן בפסוק - כל זמן שחויבו שהישועה תבוא מאשר ומהסוס, כשסומכים על אמריקה, על הטנקים והמטוסים, אנחנו רוחקים מישועת ה', ורק כשמגיעים להכרה של 'אשר לא יושענו על סוס לא נרכב' אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים אז זוכים לגאולה, וזה מה שהפסוק מסיים 'אשר בר ירוחם יתום' כשם שהקב"ה אומר ליתום בಗל שאין לך אבא אחר אני יהיה אבא שלך,

להצטרף למועדון השיעורים והגליונות:

2132817@gmail.com @
050-9127078 ☎